

Neljapäev, 12. märts 2009

6. kutsub Euroopa Ülemkogu ja komisjoni üles toetama Filipiini Vabariigi valitsuse jõupingutusi jätkata rahuläbirääkimisi, sealhulgas neid vahendama, kui seda soovitakse, samuti toetama rahvusvahelist järelevalveüksust, mis vastutab sõjaväe ja MILFI vahel sõlmitud relvarahu järelevalve eest;
7. teeb ettepaneku, et rahvusvahelise järelevalveüksuse rolli võiks tõhustada, andes neile suuremad volitused juurdluste läbiviimiseks ning leppides kokku nende tulemuste avalikustamises;
8. kutsub Filipiini Vabariigi valitsust üles suurendama Mindanaole antavat arenguabi, et paranda kohaliku elanikkonna viletsaid elamistingimusi ning väljendab heameelt üle 13 miljoni euro ulatuses antud finantsabi eest, mille EL on Mindanaosse saatnud toidu- ja muu abi näol alates kokkupõrgete taaspuhkemisest 2008. aasta augustis;
9. väljendab tõsist muret viimastel aastatel Filipiinidel aset leidnud sadade poliitiliste aktivistide ja ajakirjanike kohtuväliste tapmiste pärast ja rolli üle, mida julgeolekujõud on nende mõrvade korraldamisel ja teostamisel mänginud;
10. kutsub Filipiini Vabariigi valitsust üles viima läbi juurdlusti kohtuväliste tapmiste ja sunniviisiliste kadumiste osas; kutsub samal ajal Filipiini Vabariigi valitsust looma sõltumatut järelevalvemehhanismi, et teostada järelevalvet kuritegude uurimisel ja kurjategijate vastutusele võtmisel;
11. kutsub Filipiini Vabariigi valitsust üles võtma meetmeid poliitiliste ja inimõiguste aktivistide, kodanikuühiskonna liikmete, ajakirjanike ja kohtuprotsesside tunnistajate süstemaatilise hirmutamise ja ahistamise lõpetamiseks ning tagama tõeliselt tulemusliku tunnistajate kaitse;
12. kordab Filipiini ametivõimudele esitatud üleskutset lubada ÜRO inimõiguste kaitsega tegelevad eriorganid piiranguteta riiki; nõuab samuti tungival, et ametivõimud kehtestaksid ja rakendaksid kiirelt seadused, et inkorporeerida ratifitseeritud rahvusvahelised inimõigusi käsitlevad õigusaktid (nt piinamise ja sunniviisiliste kadumiste vastu) siseriiklikusse õigusesse;
13. kutsub nõukogu ja komisjoni üles tagama, et ELi finantsabiga, mida antakse Filipiinide majandusarengu toetuseks, kaasneks ka järelevalve võimalike majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rikku-mise avastamiseks, pöörates eritähelepanu kõigi ühiskonnarühmade vahelise dialoogi ja kaasamise toetami-sele;
14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Filipiini Vabariigi presidendile ja valitsusele, MILFI-le, NDFP-le, ÜRO inimõiguste ülemvolinikule ja ASEANi liikmesriikide valitsustele.

Valitsusväliste organisatsioonide väljasaatmine Darfurist

P6_TA(2009)0145

Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2009. aasta resolutsioon valitsusväliste organisatsioonide väljasaatmise kohta Darfurist

(2010/C 87 E/39)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse eesistujariigi 6. märtsil 2009. aastal Euroopa Liidu nimel tehtud avaldust Rahvusvahelise Kriminaalkohtu otsuse kohta anda välja Sudaani presidendi Omar Hassan al-Bashiri vahistamismäärus;

Neljapäev, 12. märts 2009

- võttes arvesse volinik Louis Micheli 5. märtsil 2009. aastal tehtud avaldust valitsusväliste humanitaarorganisatsioonide Sudaanist väljasaatmise kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi varasemaid resolutsioone olukorra kohta Sudaanis/Darfuris, milles on eriti väljendatud jätkuvat toetust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule;
 - võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti ja selle jõustumist 1. juulil 2002;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 31. märtsi 2005. aasta resolutsiooni S/Res/1593 (2005), milles Darfuri olukord anti Rahvusvahelisse Kriminaalkohtusse;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohtueelne koda andis 4. märtsil 2009 välja vahistamismääruse Sudaani presidendi Omar Hassan al-Bashiri kohta seoses väidetavate inimsusevastaste kuritegude ja sõjakuritegudega konfliktist laastatud Darfuri provintsis;
- B. arvestades, et vastuseks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu otsusele otsustas Sudaani valitsus Darfurist välja saata 13 juhtivat valitsusvälist organisatsiooni;
- C. arvestades, et Darfuris tegutsevad abiorganisatsioonid juhivad suurimat humanitaarabi operatsiooni kogu maailmas; arvestades, et Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni andmetel vajab abi kuni 4,7 miljonit inimest, sealhulgas 2,7 miljonit riigi sees ümberasustatud inimest;
- D. arvestades, et abiorganisatsioonide väljasaatmine võib tõsta suremust ja haigestumust tervishoiuteenuste katkemise ning nakkushaiguste, näiteks kõhulahtisuse ja hingamisteede nakkuste levimise tõttu; arvestades, et väljasaatmine võib vähendada vaktsineerimisimmuunsust ja suurendada laste suremust, kui nad ei saa enam kasutada ravitoidu-ja toiduteenuseid;
- E. arvestades, et valitsusvälised organisatsioonid on välja saadetud ajal, kui nende teeneid eluliselt vajatakse, eriti kuna Lääne-Darfuris on praegu meningiidiepideemia; arvestades, et väljasaatmise tagajärjel saavad abivajajad arstiabi äärmiselt piiratult või ei saa seda üldse;
- F. arvestades, et ÜRO doktriin „kohustus pakkuda kaitset” näeb ette, et kui on ilmne, et riigivõimud ei suuda oma elanikkonda kaitsta, on teistel kohustus pakkuda vajalikku kaitset;
- G. arvestades, et Sudaani valitsus on ÜRO liikmena kohustatud tegema Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga koostööd, nagu näeb ette resolutsioon S/Res/1593 (2005), mille Julgeolekunõukogu võttis vastu kooskõlas ÜRO põhikirja VII peatükiga;
- H. olles sügavalt jahmunud tõsiasi, et alates vahistamismääruse väljaandmisest on Sudaani valitsus korduvalt keeldunud tegemast Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga koostööd ning on korduvalt eiranud kohust ja rahvusvahelist üldsust,
1. mõistab teravalt hukka 13 humanitaarabiorganisatsiooni väljasaatmise Darfurist vastuseks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu 4. märtsil 2009 välja antud rahvusvahelisele vahistamismäärusele president al-Bashiri kohta;

Neljapäev, 12. märts 2009

2. nõuab Piirideta Arstide Belgia sektsiooni kõigi humanitaartöötajate viivitamatut ja tingimusteta vabastamist, kes rööviti 11. märtsil 2009 oma büroost Saraf-Umras, mis asub 200 km Põhja-Darfuri pealinnast El-Facher läänes;
 3. on tõsiselt mures väljasaatmiste otsese mõju üle humanitaarabi andmisele, mis on sadadele tuhandetele inimestele ellujäämiseks vajalik;
 4. nõuab Sudaani valitsuselt, et ta muudaks viivitamatult oma otsust saata välja 13 abiorganisatsiooni ja laseks neil jätkata nende tähtsat tööd, et tagada ohustatud elanike ellujäämine Darfuris; palub nõukogul ja komisjonil tõhustada tööd Aafrika Liidu, Araabia Liiga ja Hiinaga, et Sudaani valitsust selles veenda;
 5. palub Sudaani valitsusel võtta positiivseid meetmeid selle tagamiseks, et Sudaani inimõiguste kaitsjaid ei kiusata taga, kui nad väljendavad oma positiivset suhtumist Rahvusvahelise Kriminaalkohtu otsusesse, ja hoiduda igasugusest inimõiguste kaitsjate ahistamisest ja hirmutamisest;
 6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ELi eriesindajale Sudaanis, Sudaani valitsusele, ELi liikmesriikide ja ÜRO Julgeolekunõukogu liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Aafrika Liidu institutsioonidele, Araabia Liiga institutsioonidele ja Rahvusvahelise Kriminaalkohtu prokurörile.
-